

"Akční plán ministerstva vnitra" v roce 1968

Na "Akčním plánu ministerstva vnitra" /AP MV/ se v resortu začalo, ve smyslu realizace pléna ÚV KSČ. ze dne 28. března - 5. dubna 1968, aktivně pracovat zejména v období duben - květen /1/.

Akční program KSČ, přijatý dne 5. dubna 1968 v kapitole "Dělbá a kontrola moci - záruka proti libovůli" k otázkám bezpečnostní politiky m. j. uváděl:

"Politika strany vychází z požadavku, aby v celém státním mechanismu nedocházelo k přílišnému soustřeďování moci v jednom článku, v jednom aparátu nebo u jednotlivce. Je nutno zajistit takové rozdělení pravomoci a systému vzájemné kontroly mezi jednotlivými články, aby případné chyby a přehmaty jednoho článku byly včas napraveny činností druhého. Tomu musí odpovídat nejenom vztahy mezi volenými a výkonnými orgány, ale i vztahy uvnitř mechanismu výkonu státní moci a správy a rovněž postavení a funkce soudů.

Těmto zásadám neodpovídá především přílišná koncentrace funkcí v dosavadním ministerstvu vnitra. Strana považuje za nutné budovat je jako resort státní vnitřní správy, jejíž součástí je i správa Bezpečnosti. Agendy, které v našem státě tradičně patřily jiným orgánům a jsou dnes vykonávány ministerstvem vnitra, je nutno z jeho působnosti vyjmout. Je potřeba v nejbližší době vypracovat návrhy zajišťující ve vyšetřování základní kompetenci soudů, oddělení správy věznic od bezpečnostního aparátu, předání agendy plynoucí z tiskového zá-

kona, archivu apod. jiným státním orgánům.

Za politicky velmi závažnou otázku pokládá strana správné začlenění bezpečnostního aparátu ve státě. Bezpečnosti našeho života jen prospěje, bude-li odstraněno vše, co ve veřejnosti napomáhá udržovat pohled na bezpečnostní aparát, podmíněný minulou dobou porušování zákonnosti a výsadním postavením Bezpečnosti v politickém systému. Tato doba rozrušila pokrokové tradice naší Bezpečnosti jako síly, která jde s lidem. Na tyto tradice je nutno navázat. ÚV KSČ považuje za potřebné změnit organizaci Bezpečnosti a jednotný systém SNB rozdělit na dvě rozdílné, na sobě nezávislé složky - Státní bezpečnost a Veřejnou bezpečnost. Státní bezpečnost musí mít takové postavení, organizační strukturu, početní stav, vybavení, metody činnosti i kvalifikaci, které odpovídají jejímu zaměření na ochranu státu proti činnosti nepřátelských center ze zahraničí. Každý občan, který se neprovinil v tomto směru, musí s jistotou vědět, že jeho politické přesvědčení a názory, jeho osobní vyznání a činnost nemohou být předmětem pozornosti orgánů Státní bezpečnosti. Strana jasně prohlašuje, že tento aparát nesmí být zaměřován a používán k řešení vnitropolitických otázek a rozporů socialistické společnosti. Veřejná bezpečnost plní úkoly boje proti trestné činnosti a úkoly ochrany veřejného pořádku; tomu se přizpůsobuje její organizace, počty i metody práce. Proti dnešnímu stavu je nutno aparát VB lépe vybavit; vymezit právně přesně určité funkce v ochraně veřejného pořádku, při jejichž plnění bude VB podřízena národním výborům. Právními normami je nutno vytvořit jasnější vztahy ^{veřejnosti} ~~naš~~ Bezpečnosti vládou jako celkem i Národním shromážděním.

Je nutno věnovat náležitou péči provádění branné politiky v našem státě. V této souvislosti je třeba usilo-

vat o náš aktivní podíl na koncepci vojenské doktriny států Varšavské smlouvy, o upevňování obranné schopnosti našeho státu v souladu s jeho potřebami a možnostmi, o jednotné komplexní chápání otázek obrany se všemi problémy výstavby socialismu v celé naší politice včetně branné výchovy".

Garantem pro zpracování návrhu AP MV se stala Analytická a studijní skupina MV /2/, jejíž pracovníci už po lednovém plénu ÚV KSČ vyvíjeli zvýšenou snahu prosazovat "své nové koncepce na ministerstvu vnitra"/3/.

"Akční program je materiál, který se rodil nejméně rok a podílelo se na něm sto lidí. My jsme mu dali jen konečnou podobu" - tvrdil plk. Stanislav PADRŮNĚK, tehdejší náčelník Analytické a studijní skupiny - SAS /4/.

Existovala řada komisí u útvarů MV /počnuty dávaly také jednotlivé ZO KSČ/, které připravovaly k určeným problematikám pro AP MV své návrhy. SAS postupně provádělo analýzu těchto námětů a návrhů s cílem, aby později I. náměstek ministra vnitra plk. PADRŮNĚK měl ucelený elaborát a aby se pak mohlo na návrhu AP MV ještě dále pracovat /5/.

Z obsahu připravovaného "dokumentu", který je poplatný tehdejší vnitropolitické situaci v ČSSR a nepřátelským záměrům vedení MV, je nanejvýš zřejmé, že zpracovatelé v intenzích MLYNÁŘE, PAVLA a PADRŮNKA záměrně v AP MV zamlžili a vypustili třídní přístup jeho poslání a neztotožňovali se s marxistickým pojetím řídicí a vedoucí úlohy strany v Bezpečnosti a trvali na tom, aby v rámci SNB pracovaly na sobě dvě nezávislé složky - Státní bezpečnost /záměrně zúžili obsahovou náplň její činnosti/ a Veřejná bezpečnost /6/.

Obsah a konečné zpracování AP MV - jak potvrzují dokumenty - ovlivnil i Zdeněk MLYNÁŘ, který byl ve spojení s tehdejším I. náměstkem ministra vnitra plk. St. PADRŮŇKEM /7/. Tato skutečnost se zobrazuje v jednom z návrhů AP MV, ve kterém se m. j. uvádí:

"Akční plán ministerstva vnitra sleduje ve svých cílech provedení zásadní obsahové, organizační a kádrové přestavby ministerstva vnitra a jeho výkonného ~~výkonného~~ aparátu v duchu akčního programu strany. Jeho realizaci nutno chápat jako úkol dlouhodobější povahy, který musí být prováděn v návaznosti na pracovní plán vlády a jednotlivých resortů. Řešení některých úkolů akčního plánu MV dokonce předpokládá zpracování nezbytných teoretických východisek, kterými se v současné době zabývá právní věda a některé další disciplíny společenských věd. Z tohoto hlediska budou pro plnění úkolů vyplývajících z akčního plánu MV zvláště cenné výsledky badání meziodborového výzkumného týmu vedeného doc. MLYNÁŘEM /Rozvoj politického systému a socialistické společnosti/. /8/

V připravovaných návrzích pro AP MV bylo rovněž zakotveno omezení činnosti čs. kontrarozvědky, se které - jak o tom svědčí návrh dokumentu jedné ze zpracovatelských komisí - mělo být postupně "uvolněno" až 5 000 příslušníků. V jednom z návrhů "Akčního plánu čs. kontrarozvědky" se m. j. uvádí:

"Základní příčinou krizového stavu v práci Státní bezpečnosti bylo její zvláštní místo v minulém politickém systému, které ovlivňovalo úroveň její činnosti v etapách vývoje naší společnosti. Tak jak se postupně celý tento politický systém přežil, přežila se nutně i úloha StB, jako nástroje boje proti vnitřním třídám

nepřátelům" /9/.

V dalším návrhu se pak konkrétně hovoří o realizaci záměrů PAVLA v čs. kontrarozvědkě:

" 2. Kontrarozvědka:

Prvá alternativa, tzn. ponechání kontrarozvědky v ministerstvu vnitra, by umožnila intenzivně realizovat akční plán kontrarozvědky, který počítá s dvěma etapami.

V první etapě odstranit z působnosti kontrarozvědky činnost, která je v rozporu s cíly sledovanými akčním programem strany a dále zúžit sféru její činnosti tak, aby byla jen orgánem boje proti nepřátelským rozvědkám. Zúžení vyhledávací činnosti kontrarozvědky bude mít za následek, že podstatná část jí vyhledávaných trestných činů bude převedena do působnosti Veřejné bezpečnosti. Tyto změny budou spojeny se snížením početních stavů kontrarozvědky asi o 2 000 příslušníků, z nichž převážně většinou bude nabídnuto zařazení u Veřejné bezpečnosti. V této etapě bude pokračováno s prováděním již započatých kádrových změn ve vedení Státní bezpečnosti.

V druhé etapě realizace akčního plánu kontrarozvědky, t. j. od října t. r. bude upřesněna organizace a obsahová náplň jednotlivých pracovišť kontrarozvědky a současně budou připraveny nové zásady metod práce tohoto aparátu. V souvislosti s novou organizací kontrarozvědného aparátu a s přihlédnutím k chystaným změnám v územním členění státu, budou v etapě provedeny v krajích další změny v dislokaci a budou sníženy stavy kontrarozvědky o další 2 000 - 3 000 lidí.

Uskutečnění druhé varianty by zvýšilo realizování

obou etap přestavby kontrarozvědky, neboť toto úsilí by bylo tříštěno náročnými úkoly spojenými s delimitací kontrarozvědky z ministerstva vnitra /10/.

"Akční plán MV" počítal pro další období - pokud jde o činnost čs. rozvědky - s tím, že:

"Předběžné principy nového modelu, který bude vyústěním závěrů probíhajících a plánovaných analýz, stojí v současné době na těchto zásadách: Rozvědka je centralizovaný orgán, který pracuje podle pokynů vlády ČSSR a je jí přímo podřízena...." /11/.

Dne 8. srpna 1968 vydal bývalý ministr vnitra J. PAVEL rozkaz č. 39 /"Některá opatření k provedení první etapy akčního programu čs. kontrarozvědky"/, ve kterém m. j. přikazuje:

"Akční program Komunistické strany Československa provedl mimo jiné i kritiku práce Státní bezpečnosti a stanovil hlavní zásady její činnosti. Jednoznačně vyjádřil, že je nutno skoncovat s praxí, kdy aparát Státní bezpečnosti byl zaměřován a používán k řešení vnitropolitických otázek a rozporů v socialistické společnosti a že politické přesvědčení a názory občana, jeho osobní vyznání a činnost nemohou být předmětem pozornosti a podkladem pro opatření orgánů Státní bezpečnosti. Státní bezpečnost musí mít v současné době v systému státních orgánů takové postavení, organizační strukturu, početní stav, vybavení, metody činnosti a kvalifikaci, které odpovídají jejímu zaměření na ochranu státu proti činnosti nepřátelských center ze zahraničí.

K realizaci těchto zásad, byla již provedena některá dílčí a neodkladná opatření: byla neprodleně sa-

stavens ta činnost Státní bezpečnosti, která byla v rozporu s požadavky akčního programu KSČ, bylo jmenováno nové vedení Státní bezpečnosti, je uskutečňována systematická a zásadní, avšak pečlivě a uváženě prováděna očista jejího aparátu apod.

K požadované důsledné a kvalitní změně v činnosti Státní bezpečnosti byl vypracován akční program, s jehož plněním je nutno neprodleně započít. Prvním předpokladem toho je nové vymezení působnosti kontrarozvědky, zrušení některých jejích úseků, jejichž činnost neodpovídá požadavkům akčního programu KSČ, převedení některých úseků do působnosti Veřejné bezpečnosti a v souvislosti s tím i provedení delimitace kádrů, finančních a věcných prostředků apod." /12/

Dne 13. srpna 1968 informuje na schůzi CÚV KSČ HS VB plk. RYBÁŘ o rozkazu ministra vnitra č. 39/1968 následovně:

"...v první etapě se počítá s tím, že z kontrarozvědky bude odstraněno všechno to, co odporuje akčnímu programu strany, zejména pokud jde o práci na vnitřních bázích. Úkoly, které z toho vyplývají mají být předány VB, protože StB nebude pracovat proti vnitřnímu nepříteli, mimo těch případů, kdyby se spojoval s vnějším nepřítelem ...

"...v důsledku toho dochází u StB ke zrušení odboru 7, 8 a 9, omezení činnosti odboru 10, t. j. odborů, které pracovaly na vnitřních bázích, sníží se problematiky i na ekonomických odborech 11, 12 a 13, tam se má pracovat jen na ochraně státního tajemství. Stavby na těchto odborech se mají snížit až o 60%. Veřejná bezpečnost má dostat lidi a prostředky, aby mohla obhospodařovat tyto problematiky."

Dále pak uváděl, že "na MV byla zřízena ústřední delimitační komise v jejíž čele stojí RYBÁŘ a jako zástupce JANKRLE. Obdobné delimitační komise byly zřízeny i v krajích a vždy v čele stojí náčelník S VB nebo jeho zástupce, aby tak bylo zajištěno, že k VB bude proveden správný výběr příslušníků StB..." /13/

DOKUMENTACE :

/1/ Dne 15. března 1968 byl vydán rozkaz náčelníka HS StB č. 1. v němž se m. j. uvádělo, že se při jeho štábu zřizuje pracovní komise "pro zásadní přehodnocení dosavadního postavení, zaměření a činnosti jednotné čs. kontrarozvědky a pro zpracování nového zaměření, obsahu, forem práce, řízení a její organizaci ..." V uvedeném rozkaze byla jmenována i 15 členná komise. V důvodové zprávě "Akčního programu čs. kontrarozvědky" se uvádí, že "během června a července byl vypracován návrh akčního programu čs. kontrarozvědky ..." Svůj "akční plán" vypracovala i čs. rozvědka, Inspekce ministra vnitra ČSSR - čj. IM - 0074 /10-70/.

/2/ Studijní a analytická skupina MV /SAS/ byla zřízena rozkazem MV č. 36/1963 a byla podřízena ministru vnitra. Rozkazem č. 12/1966 byla SAS začleněna do Vnitřní správy MV s podřízením ministru vnitra. Rozkazem MV č. 34/1968 se dnem 1. srpna 1968 zřizuje Studijní ústav MV /náčelník pplk. JUDr. PEŘINA/ a podřizuje se I. náměstkovi ministra vnitra. /Inspekce ministra vnitra ČSSR, č. j. - 003/20-70/.

/3/ Po lednovém plénu ÚV KSČ měli k tomu daleko příznivější podmínky. "Nové výhledy MV do roku 1970" navrhovali už dříve, měli pro ně zpracované návrhy. Je známo, že tento "tlak" vycházel i od osob, stojících mimo resort ministerstva vnitra. Když byla při právním oddělení ÚV KSČ v roce 1968 vytvořena pracovní skupina, dostala m. j. za úkol připravit pro stranické orgány podklady k akčnímu programu z resortu MV, ministerstva spra-

vedlnosti a generální prokuratury. V květnu 1968 na plénu HV KSČ o práci této skupiny /jejími členy byli i PADRŮNEK a PERINA/, prohlásil PERINA, že "Kromě jednání v pracovní skupině soudruha PRŮŠI bylo o námětech pro akční plán programu strany na úseku ministerstva vnitra jednáno několikrát s MLYNÁŘEM ..." /IMV - čj. 0074/10-70/.

/4/ Na členské schůzi ZO KSČ SAS dne 1. června 1968 /IMV - 003 /20-70/.

/5/ Vypracování AP MV fakticky spočívalo "v oprášení" už od roku 1963 prosazovaných "dokumentů" Studijně analytické skupiny MV - "Výhledy MV do roku 1970" a další /IMV - 003 /20-70/.

To potvrzuje ve svém dopise v pozdější době /dne 7. srpna 1968/ J. PAVEL, který odeslal předsedovi vlády O. ČERNÍKOVÍ pětistránkový dopis /čj. M - 3611/68/ s přílohou 28 stran: "Činnost státní bezpečnosti v uplynulém období a její příští úkoly".

V tomto dopise mj. ČERNÍKA informuje o své činnosti na ministerstvu vnitra a "přestavbě" StB. Například píše: "Práce, které vyústily ve zpracování akčního plánu ministerstva vnitra byly započaty na základě dřívějších studií již v lednu t. r. Začátkem února byly předány pracovní skupině právní komise ÚV KSČ náměty k postavení a úloze ministerstva vnitra ve státní správě a k jeho řízení vládou. Tento materiál, který obsahoval i základní koncepci činnosti rozvědky a kontrarozvědky, byl na jednání pracovní skupiny přijat a doporučen k projednání v právní komisi.

Na základě uvedeného materiálu bylo potom dále pracováno na celkové koncepci ministerstva vnitra a na jednotlivých problémech. Po schválení akčního programu strany byl neprodleně zpracován akční plán ministerstva vnitra, který byl

zaslán dne 24. května 1968 k informaci Tobě, I. tajemníku ÚV KSČ s. DUBČEKOVÍ a předsedovi branného a bezpečnostního výboru Národního shromáždění s. HOFMANOVÍ.

Uvedený akční plán předpokládal vyčlenění rozvědky z ministerstva vnitra. U kontrarozvědky vycházel z předpokladu, že bude i nadále součástí ministra vnitra." /IMV, str. 127/.

Návrh AP MV s přílohami v konečné úpravě byl projednán a schválen na kolegiu ministra vnitra dne 21. června 1968 /Přítomní: PAVEL, PADRŮNĚK, ŠALGOVIČ, MAJER, RYBÁŘ, PEŘINA, VLČEK, VEČEŘA a HOŠEK/. AP MV byl připraven k vyhlášení RMV č. 42/1968 - 16. srpna uvedeného roku. Očekávalo se jeho schválení PÚV KSČ; k tomu již nedošlo, rozkaz nebyl rozeslán.

Po příchodu ministra PELNÁŘE se AP MV dále "dotvářel" a byl pak vyhlášen RMV č. 85/1968 ze dne 20. prosince 1968/podepsán ministrem PELNÁŘEM/. Je skutečností, že na AP MV ještě "pracovali" pravičáci ze SAS v čele s pplk. JUDr. J. PEŘINOU/.

/6/ "Nádměrná a škodlivá koncentrace pravomoci a vlivu aparátu a orgánů KSČ v personální oblasti, zejména při řešení kádrových otázek klíčového významu, vedly k častým direktivním zásahům do poměrů v MV, což se zpravidla projevovalo dosazováním kádrů do vedoucích funkcí z vnějška" /archív SEO, svazek č. 33 - výtisk AP MV č. 105, str. 52/.

"Akční program strany pokládá za velmi závažnou otázku správného začlenění bezpečnostního aparátu v naší společnosti a nutnosti rozdělení SNB na dvě rozdílné, na sobě nezávislé složky - Státní bezpečnost a Veřejnou bezpečnost" /stejný svazek, str. 15/.

"Důsledné oddělení Státní a Veřejné bezpečnosti jako dvou samostatných složek a dořešení jejich poslání tak, aby bylo v souladu s politikou státu a potřebami společnosti". /tamtéž, str. 36/

"2. Projedná s ústřední správou spojů ...

K tomuto účelu se ustaví společné komise obou resortů... Tato komise zároveň zajistí zastavení rušení cizího rozhlasového vysílání. Odpovídá: I. náměstek ministra; lhůta: 1968". /AP MV, výtisk č. 105, Příloha 2, str. 6/.

Z návrhů jednotlivých útvarů MV:

"Jeví se proto účelné, sloučit hraniční orgány Státní a Veřejné bezpečnosti pod jednotné řízení v rámci složky Veřejné bezpečnosti, což umožní lepší využití sil a prostředků i snížení počtu řídicích orgánů. Výkon pasové kontroly na hraničních přechodech přizpůsobit současným potřebám cestovního ruchu" /HS VB 5. odbor hraniční skupina, 6. komise pro zpracování AP, červenec 1968 - archiv SEO, svazek č. 29, str. 12/.

"Komise došla k závěru, že je třeba postupně zrušit provádění vojenské ochrany státních hranic s kapitalistickými státy a nahradit ji systémem bezpečnostním a navrhuje: Postupně převzít ochranu státních hranic s kapitalistickými státy Veřejnou bezpečností systémem pohraničních oddělení VB. Při stanovení sil, které by tento úkol měly plnit, vycházet z nutnosti diferencovaného přístupu k ochraně hranic s kapitalistickými státy a k tomu přizpůsobit i počty sil a prostředků" /tamtéž str. 25/.

"Vojenské kontrarozvědné orgány v Československu, ať buržoasním až do konce roku 1951, byly součástí československé armády". "Statut vojenské kontrarozvědky schválený Vojenskou komisí obrany ÚV KSČ dne 25. října 1962 a po-

tvrzený ministry vnitra a národní obrany, který považuje VKR za součást ministerstva vnitra, z čehož však nplyne, že ji považuje také za součást Státní bezpečnosti pak vojenskou kontrarozvědku prohlašuje až RMV č. 36 z roku 1966. Tento stav zřejmě neodpovídá platnému zákonu č. 70/65 o Sboru národní bezpečnosti. Z této právně vadné konstrukce postavení vojenské kontrarozvědky plyne řada potíží při řešení otázek osobního postavení příslušníků VKR i při posuzování jejich oprávnění při výkonu služby". /tamtéž, str. 8/.

/7/ Plk. PADRŮNEK to potvrdil i ve svém vystoupení na schůzi branného a bezpečnostního výboru Národního shromáždění dne 6. června 1968 v projevu, ve kterém m. j. řekl:

"Předpokládáme v akčním programu, že věci budou rozpracovány z teoretických podkladů doc. MLYNÁŘE, se kterým spolupracujeme a formulován model státně politického zřízení, předmět a mechanismus bezpečnostní politiky strany" /archiv FS ČSSR/.

/8/ Kolegium ministra vnitra, výtisk č. 8, k bodu: Akční plán ministerstva vnitra. Předkládá Josef PAVEL. V Praze dne 20. května 1968. Archiv SEO, svazek č. 35 - Příloha IV. "Plán bezprostředních opatření k zajištění plné akceschopnosti ministerstva vnitra a jeho výkonného aparátu /Na období červen - srpen 1968/.

/9/ "Akční program čs. kontrarozvědky" - výtisk č. 2 Kapitola: "Zhodnocení činnosti kontrarozvědky v letech 1964 - 1967", str. 2, archiv SEO, svazek 33.

Ve svém projevu dne 15. května 1968 v KS plk. PADRŮNEK například tvrdil: "Není přece možné, abychom si vytypovali potencionálního nepřítele, abychom za něj třeba označili K - 231 a podrobili jej bezpečnostnímu dohledu. To není možné. Postupovali bychom nezákonně". /IMV - 003/20-70. str. 163, stenografický záznam NS/.

/10/ Archiv SEO, svazek č. 29, příloha k čj. M-00128/68
- "Návrh na další začlenění rozvědky a kontrarozvědky a jejich institucionální uspořádání v rámci výkonných státních orgánů".

Plk. PADRŮNĚK ve svém projevu dne 15. května 1968 v NS k tomu uváděl: "bude nutné v dohledné době udělat zásahy do početního vnitřního stavů Státní bezpečnosti a to velmi radikálně. Jestliže se zúží zaměření práce a bude se lokalizovat přísně na kontrarozvědnou činnost pro ty lidi tam není práce. Snížení lidí se musí provést".
/IMV - 003/20-70, str. 164, ze stenografického záznamu NS/.

"Realizace akčního programu kontrarozvědky předpokládá v první etapě odstranit z kontrarozvědky činnost, která je v rozporu s cíly sledovanými akčním programem strany a dále zúžit sféru její činnosti tak, aby byla jen orgánem boje proti nepřátelským rozvědkám. Zúžení vyhledávací činnosti kontrarozvědky bude mít za následek, že podstatná část jí vyhledávaných trestných činů bude převedena do působnosti Veřejné bezpečnosti. Tyto změny budou spojeny se snížením početních stavů kontrarozvědky asi o 2 000 příslušníků, z nichž převážně většině bude nabídnuto zařazení u Veřejné bezpečnosti. Současně v této etapě chcí pokračovat s prováděním již započatých kadrových změn ve vedení Státní bezpečnosti. V druhé etapě realizace akčního plánu kontrarozvědky, t. j. od října t. r. , chcí upřesnit organizaci a obsahovou náplň jednotlivých pracovišť kontrarozvědky a současně připravit nové zásady metod práce tohoto aparátu. V souvislosti s novou organizací kontrarozvědného aparátu a s přihlédnutím k chystaným změnám v územním členění státu hodlám v této etapě provést v krajích další změny v dislokaci a snížit početní stavy kontrarozvědky o další 2 000 - 3 000 lidí".

Z dopisu J. PAVLA předsedovi vlády O. ČERNÍKOVÍ ze dne 7. srpna 1968 - IMV, str. 128/.

/11/ Archiv SEO, svazek č. 32 - "Akční plán čs. rozvědky", výtisk č. 103, str. 10. Čj. A 0022/010-68.

/12/ V rozkaze č. 39 se dále vytýčují úkoly k provedení první etapy uskutečňování "Akčního programu kontrarozvědky" a konkrétně se uvádí, které úseky činnosti se z působnosti StB vyčleňují. V závěru rozkazu se m. j. ukládá náměstkovi ministra vnitra plk. ŠALGOVIČOVÍ, aby "v souvislosti s provedenými změnami v působnosti a organizaci Státní bezpečnosti a s ohledem na akční program kontrarozvědky" zajistil provedení opatření. Dne 30. srpna 1968 byl k uvedenému RMV vydán další /náměstkem min. vnitra plk. dr. Jánem MAJEREM/ č. 48, ve kterém se m. j. praví: "V souvislosti s mimořádnou situací v našem státě nařizují, aby prozatím bylo zastaveno provádění RMV č. 39/1968".

/13/ IMV, svazek 003/20-70, str. 109. Pokud jde o "Ústřední delimitační komisi" vznikla na návrh I. náměstka min. vnitra plk. St. PADRŮŇKA, který žádal její vytvoření na kolegiu ministra vnitra dne 21. června 1968, když se hovořilo /PAVEL/ o usnesení PŮV KSČ vydělit Státní bezpečnost z MV.